

Научна литература о проблемима сна

Фројд овде пружа доказе да постоји једна психолошка техника која дозвољава објашњавање снова и да се применом овог поступка сваки сан и показује као смисаона психичка творевина која се на месту које је могуће назначити може уврстити у душевна збивања будног стања. Покушава да објасни збивања од којих потичу необичност и неразговорност сна и да од тих збивања изведе закључак о природи психичких сила из чијег се заједничког или супротног деловања рађа сан. Како је схватање нашао сан у праисторијским временима човечанства код примитивних народа и какав је утицај могао имати на стварање њихових представа о свету и о души па представља тему од тако великог интереса да је Фројд врло нерадо искључује из обраде у вези са овим. Одјек праисконског схватања сна очигледно сачињава основу важности коју сновима приписују народи класичног старог века – снови стоје у вези са светом надљудских бића у које су беровали и да они доносе одрочења од стране богова и демона.

Аристотелу су познате неке карактеристике сна на пример да незнатне надражаје који се јављају у току спавања сан тумачи као нешто велико („човек верује да иде кроз ватру и да се загрејао кад се овај или онај део тела сасвим незнатно загреје“). Аристотел изводи закључак да снови врло лако могу одати лекару прве знаке неке промене која је почела да се јавља у телу а који нису били примећени.

Познато је да људи пре Аристотела сан нису сматрали творевином душе која сања него надахнућем од стране божанства.

До недавно већина писаца сматрала се побуђеним да о спавању и о сну распављају као о једној повезаности и да по правилу томе придодују и оцењивање аналогних стања који спадају у психопатологију и случајева сличних сну (халуцинације, визије).

Однос сна према будном стању

Наивни суд човека који се пробудио предпоставља да је сан – ако већ не долази из неког другог света – спавача одвео у неки други свет.

Међутим Хафнер тврди да сан пре свега наставља будно стање. Наши се снови прикључују на представе које су кратко време пре тога биле у свести. Сан је нешто сасвим одвојено од стварности доживљене у будном стању. Сан нас ослобађа стварности, брише у нама нормално сећање на њу и ставља нас у један други свет, један сасвим други ток живота који у ствари нема никакве везе са стварним животом (Хилдебрант).

Градиво сна – сећање у сну

То да сан располаже сећањима неприступачним будном стању јесте знатна и теоријски значајна чињеница. Један од извора из којег сан узима материјал за репродуковање делимично такав материјал којег се у мисаоној делатности будног стања не сећамо и који није употребљаван јесте живот у детињству. Штримпел истиче да дубина памћења сна обухвата и такве слике личности, ствари, локалитете и доживљаје из најранијег доба које су имале или сасвим незнатну свест или никакву прихичку вредност или су и једно и друго већ одавно изгубиле па зато и у сну и после буђења изгледају као сасвим стажране и непознате.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com